

grove, tunge Bukser billigere, medens Prisen til Gengæld blev sat op for de mere velhavende. Vi have forklaret dem, at han fik sin tykke Uldtrøje billigere, sin Hue, sin store, svære Lommekniv og sit Værktøj, den Dyne, han laa med, billigere. Den Slags Ting have vi sikkert alle fortalt Vælgerne vilde ske, naar vi fik Værditold. Se nu have vi faaet Forslag om en Værditold, som det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) er meget stolt af. Men nu vil jeg spørge det ærede Medlem: Naar han nu skal hjem og holde Vælgermøde og skal til at forklare denne Værditold for sine Vælgere, vil han saa ikke komme i en noget vanskelig Kasus? Han vil sige til dem: Vi have indført Værditold. Men paa hvad? Paa Klaviaturinstrumenter! Det er nu vel ikke saa forfærdelig mange Arbejdsmand eller Husmand, der have Klaviaturinstrumenter. Havde det endda været paa forskellige andre Instrumenter! Men saa er der Værditold paa Vogne til Sporveje. Det er selvfølgelig udmærket godt, men jeg tror nu ikke, Arbejdsfolk paa Landet ville føle det som nogen stor Lettelse. Saa er der Værditold paa Fodtøj. Det er selvfølgelig godt, det erkender jeg. Dernæst er der Værditold paa Tobak. Men hvis han vil forklare dem, at de af den Grund faa deres Tobak billigere, vil det jo ikke være Tilfældet, for Tobakstolden er samtidig forhøjet. Men saa er der endelig — og det er noget af det væsentligste — Værditold paa Papirmasse. Ja, jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem for Æbeltoft synes. Tror han, at Husmand og Landarbejdere ville blive henrykte, fordi der kommer Værditold paa Papirmasse? Jeg tror egentlig ikke, de Værditoldsatser, der her ere opstillede, ere af dem, der ville vække Begejstring rundt om i Landet. Selvfølgelig have vi accepteret dem alle, fordi vi stræbe henimod Værditold, men en hel Del af dem er i alt Fald af den Art, at jeg ikke kan sige, at de betegne noget overordentlig væsentligt Fremskridt.

Og paa lignende Maade gaar det med Hensyn til Beskyttelsen. Naar den ærede Minister nu skal hjem og forklare sine Vælgere de umaadelige Nedsættelser, der ere skete i Beskyttelsen, erkender jeg, at der er sket nogen Nedsættelse i Manufakturbeskyttelsen, dog ikke saa overordentlig megen. Den væsentligste Nedsættelse er jo paa Sukker og Papir. Navnlig paa Papir — med Sukkeret vide vi jo ikke, hvorledes det vil blive —, og det er af den

Slags Ting, som ikke i særlig Grad kommer den almindelige Befolkning til gode. Vi have selvfølgelig stemt for det med største Glæde, fordi det er vort Princip at bidrage til, at Beskyttelsen kommer ned. Men jeg gad se de Mennesker, som have holdt Toldforedrag rundt omkring paa Landet og have staaet overfor Arbejderne og sagt: Naar Venstre en Gang kommer til Magten, lave vi en god Toldlov, det skal være en Toldlov, hvor vi nedsætte Beskyttelsen og indføre Værditold for en hel Masse Varer, og hvor vi hjælpe jer i det hele —, naar de nu komme hjem med denne Toldlov og skulle forklare Arbejderne, at den Værditold, de have faaet, er paa Sporvogne, paa Papirmasse, paa Maskiner osv.! Jeg tror ikke, det er noget, som vil gøre et overordenlig stærkt Indtryk paa Arbejderne.

Jeg skal endnu kun sige med Hensyn til Tobakstolden, at der har jeg jo fulgt Flertallet, men jeg vil dog være meget tilbøjelig til, hvis mine øvrige Ændringsforslag blive forkastede, da ikke at følge Flertallet paa det Punkt, thi det er naturligvis ikke Hensigten fra min Side, at vi skulle have en forøget Tobaksskat, hvis vi ikke kunne faa Nedsættelser paa andre Punkter.

Jeg tror, at de Ændringsforslag, jeg har stillet — og jeg er bleven mere og mere klar paa det ved at høre den Forhandling, som her har fundet Sted —, ere fuldt ud forsvarlige. Det er Ændringsforslag, som baade sagligt, politisk og økonomisk kunne forsvares i enhver Henseende, og jeg bryder mig ikke det mindste om de Argumenter, som den højtærede Finansminister har fremført, for de gælde til Wandsbeck. Man kan ikke staa med en Toldlov i Haanden og sige: Nu forhøje vi Tolden her, og saa bringer det saa meget mere Indtægt, og nu sætte vi den ned der, saa bringer det saa meget mindre Indtægt. De økonomiske Grundsætninger, som her ere lagte til Grund, passe aldeles ikke. Det kan udmærket godt være, at hvis mit Toldlovsforslag blev vedtaget, vilde det føre til, at vi i Løbet af kort Tid vilde faa akkurat de samme Indtægter i Statskassen, fordi Forbruget vilde stige saa meget mere derved, at Prisen paa Varerne blev sat ned. Derfor kan jeg med god Grund anbefale de af mig stillede Ændringsforslag. De allerfleste af dem ere for øvrigt i sin Tid stillede af Venstre i Toldkommissionen, og var det gode og forsvarlige Ændringer den Gang, maa de